

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

อะไรเป็นอุปสรรคเวลานี้

เมื่อวานนี้ไปภูเขี้ยว ไปถามดูตึกดูอะไรต่ออะไร ก่อนหน้านั้นเขามาติดต่อกันนี่ เมื่อวานเลยไป ก็ยังไม่ได้แนใจนัก ดูว่าเขาเอาแปลนมาที่นี้แล้ว เราจะดูแปลนตามหลัง ที่หลังว้างนั้นเออะ มีอะไรจะค่อยติดต่อกัน บอกเขาอย่างนั้น เมื่อวานดูว่าสิ่งจ่ายมากอยู่นะ หลายล้านหลายแห่ง เราให้ๆ พอพูดขาดคำลงก็ให้ๆ คือพูดออกมาเข้าใจๆ เหตุผลพร้อมๆ ที่ควรจะให้ให้เลย ที่จะต้องมาวินิจฉัยก่อนก็ยังไม่ให้ ถ้าเข้าใจเรียบร้อยแล้วเป็นที่แนใจ ควรให้ก็ให้เลยๆ ภูเขี้ยวหมอตั่งลิบคน อำเภอกุเขี้ยว จ.ชัยภูมิ หมอตั่งลิบคน

พอเห็นเราไป โอ้ย อยู่ที่ไหนรุมมาหมดนะ ไปที่แรกว่างๆ อยู่ พอเปิดประตูเท่านั้น โอ้ย ไม่ทราบมาจากไหน แดกฮือๆ มา ทั้งหมดทั้งพยาบาลแล้วพวกนั้นก็รุมมาด้วยกัน เราก็เลยตั้งปัญหาขึ้น อย่างนั้นละเวลาจะทำ เขารุมเข้ามาๆ บางคนถือเงินยื่นเข้ามาก็มี เออๆ เอามาๆ พอดีแหละกำลังหิวโหย ตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่งปานนี้ยังไม่ได้เงินสักบาทติดมือเลย เอามาๆ บทจะเอา เขาเอาถาดมา ก็ว่าเอามาๆ กำลังหิวเงิน บทเวลาจะเป็นเป็นอย่างนั้น โอ้ รุมใหญ่เลยเมื่อวานนี้ คนนั้นยื่นมาคนนั้นยื่นมา เอาถาดอะไรมา เออ เอามาๆ กำลังหิวมากเวลานี้ ตั้งแต่ตื่นเข้ามานี้ยังไม่ได้เงินสักบาทเลย มันควรจะได้วันนี้ เขาก็รุมกันเลย ขบขันดี

เขาเอาถาดมาใส่เต็ม เราพูดเหมือนจะเอาจริงเออจั่ง หิวเงิน ตั้งแต่เข้ามาจนกระทั่งปานนี้ไม่ได้เงินติดมือสักบาทเลย จะตายแล้วนะ ว้างั้น คนนั้นมาคนนั้นมา พอมากๆ แล้วเงินเราก็ออกด้วยกัน พอเสร็จเรียบร้อยแล้วเงินเราที่เคยให้ประจำโรงพยาบาลสองหมื่นก็วางทับถาดเลย ถาดที่เขาเอาเงินมาบริจาค เอาเงินสองหมื่นเราวางทับเลย เออๆ ไป เอาไปหมดไม่ต้องนับ ไปนับกันเอง เราหิวเรากินอิ่มแล้วเราจะกลับ คือเขาบริจาคเรากินอิ่มแล้ว ให้โรงพยาบาลไป เรากินอิ่มแล้วจะกลับแล้ว อย่างนั้นนะ

เวลาหิวก็พิลึกพิลั่น สักเดี๋ยวอิ่มแล้ว ได้หลายพันอยู่เมื่อวานนี้ เพราะเราทำทำจริงๆ นี้นะ กำลังหิวเงิน มา ตั้งแต่ตื่นนอนมานี้ยังไม่ได้เงินสักบาทเลย เอามาๆ มันก็รุมใหญ่ละซิ เขาเข้าใจจริงๆ กับคำตลกของเรา จะว่าโกหกก็ไม่โกหก ตั้งแต่ตื่นนอนมานี้ยังไม่ได้เงินสักบาท ก็ไม่ได้จริงๆ กำลังหิว เอามาๆ มันก็รุมใหญ่เลย พอเงินเต็มถาดแล้วก็เอาเงินของเราลงทับปั๊บเลย เอา พยาบาลเอาไปนับเอง เราก็เปิดเลย

เราพอใจทำอะไรเพราะอำนาจความเมตตา ชื่นใจนะ หมดยังไม่สนใจ ถ้าไปสนใจเรื่องหมดยังนี้ทำไม่ได้ นี่มีแต่จะให้ๆ จึงทำได้ ไม่ได้คำนึงว่าหมดยังอะไรเลย มันหากเป็นของมันเอง ไปทุกวันๆ ช่วยโลกเราช่วยทุกวันๆ

เรื่องธรรมะนี้รู้สึกจะออกกว้างขวางมากนะ ทั่วประเทศไทยเรานี่ ๙๐ กว่าแห่ง วิฑูฯ เวลานี้ดูเหมือน ๙๐ กว่าแห่งแล้ววิฑูฯ มีขึ้นมาเรื่อยๆ ตั้งขึ้นมาเรื่อยๆ โห ตั้งแต่เกิดมาไม่มีธรรมมีธรรมเข้าสู่หุสฺสีใจเลยนี่อาภัพมากนะมนุษย์เรา ตั้งแต่เกิดมาไม่มีธรรมมีธรรมเข้าสู่หุสฺสีใจเลย มีแต่กิเลสตัณหาอันเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ทุกหัวใจเลย น้ำดับไฟคือศีลคือธรรมไม่มีแล้วอยู่ได้อย่างไร พิจารณาซิ ก็เหมือนกับสัตว์ที่เขาขังเอาไว้ รอวันเขาจะลากออกไปฆ่า เป็นอย่างนั้นละคนไม่มีความตั้งงามทั้งหลายก็เหมือนสัตว์ถูกขังเอาไว้ พอตายปุบยวมบาลก็เอาไปเลย

ยมบาลๆ ไม่ใช่อะไร กรรมของเจ้าของแสดงตัวเป็นยมบาลมาทำลายเจ้าของเอง เราอย่าไปเข้าใจว่ายมบาลมาจากที่ไหนๆ เกิดจากเจ้าของ ความชั่วของเจ้าของกลายมาเป็นยมบาลสังหารเจ้าของ ให้พากันเข้าใจ พระพุทธเจ้าพูดคำไหน อย่าว่ารับสั่งเถอะ ว่าพูดคำไหนมันถึงถึงใจดีใช้ไหมละ ไม่มีผิดมีพลาด พวกเราถ้าลงเชื่อศาสดาไม่ได้แล้ว หมดยนะ หมดยวสาจริง ๆ ใครอย่าโอ้อ้อว่าวดว่ามีอำนาจวาสนาบารมีมาจากไหน ถ้าลงไม่เชื่อพระพุทธเจ้าแล้วอาภัพสุดยอดเลย ในโลกทั้งสามนี้เขากราบพระพุทธเจ้า พระองค์เดียวเป็นที่หนึ่ง นอกนั้นเขาไม่ได้กราบกัน และเป็นผู้พินสมชื่อสมนามที่เขากราบเสียด้วย เป็นพระราชาที่ศักดิ์สิทธิ์ออกมาจากพระทัยที่บริสุทธิ์ด้วยธรรมอันเลิศ เลอล้ำๆ อยู่ภายในใจนี้

พวกเราได้มาฝึกกรรมมานี้อย่าเอาบ้านเอาเรือน เอาสมบัติเงินทองข้าวของ ความเหลือเฟือในบ้านในเรือนมาอวดผู้ปฏิบัติธรรมในวัด มาอวดวัดมาอวดธรรมนะจะจม จะทำให้เจ้าของอ่อนแอ มาอยู่ที่นั่นก็ขาดเขินที่นี้ขาดเขิน อยู่ในบ้านเราไม่เห็นมีอะไรขาดเขิน เหลือเฟือ นึกอะไรได้อันนั้นๆ อันนี้มีแต่ขาดๆ เขินๆ กิเลสจะมาแห่เข้าตรงนี้แล้วใจอ่อน โอ๊ย กลับบ้านเสียดีกว่า แล้วปฏิบัติธรรมไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ให้เอาพระพุทธเจ้าขึ้นมาเป็นครูเอกทันทีเลย

พระพุทธเจ้าเสด็จออกจากพระราชวังดูชินะ ตำรา มี บอกได้อย่างชัดเจน เวลาจะไปพระบารมีนี้ก็สมมักสมหมาย พร้อมทุกอย่างเลย ธรรมดาจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ วันนั้นพวกสนมทั้งหลายในพระราชวังเต็ม ทุกวันขับกล่อมบำรุงบำเรอให้พระองค์มีความสำราญบานพระทัย บรรทมสะดวกสบาย แต่วันนั้นมองดูนี้เป็นป่าช้าฝังศพไปหมด ใครอยู่ที่ไหนทั้งร้องทั้งครางก้อกๆ แก้กๆ ทั้งกรนทั้งครวญทั้งครางทั้งเนื้อทั้งตัวเหมือนป่า

ข้าฝืดบ มอ่งที่ไหนดไม่นำดูเลย ท่านเตรียมจะออกแล้วพระบารมีพร้อม เสด็จออกเงียบเลย นั้นเห็นไหม ท่านตัดพระทัยเหมือนว่าชั่วหัวใจจะขาด

พระชายาพระนางพิมพา พระราหุลก็อยู่กับอกแม่ จะไปชมลูก ลูกก็เกิดวันนั้น เสียด้วย จะไปชมลูก ลูกก็ติดอกแม่ ถ้าไปชมลูกแล้วแม่มันคว่ำไส้คอดแล้วตายเข้าใจไหม เลยไม่ไป ตัดสละความเสียดายความห่วงใยออกหมด เสด็จออกไปกลางคืน มีฉันทน์อำมาตย์ติดตามกับม้าไปเท่านั้น แล้วประตูเปิดอ้าๆ มันบันดลบันดาล นี่ละเรื่องธรรมเราอย่าเอาเรื่องกิเลสตัณหาผาตมาวัดมาตวง มาเทียบมาเคียงไม่ได้ เรื่องธรรมเรื่องกรรมสุดวิสัยที่จะคิดทั้งนั้น จิงว่าธรรมเหนือโลก ธรรมเหนือโลก กรรมก็เหนือโลก กรรมกับธรรมไปด้วยกัน ให้ระมัดระวังให้ดี

พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวช ก็ทรงเป็นกษัตริย์ เสวยทุกอย่างอะไรๆ สะดวกสบายทั้งนั้น แล้วเสด็จออกทรงผนวชนี้ไปหาขอทานเขากินตามสถานที่ต่างๆ ที่เขามีการให้ทาน ในเวลานั้นยังไม่มีพุทธศาสนาด้วย เขาก็ให้ทานตามประเพณีของเขา ได้มาจะเสวยก็จะเสวยไม่ลง เพราะของในพระราชวังกับของที่เขาให้ทานมามันเข้ากันไม่ได้ ท่านพูดในตำราว่า ลำส่งลำไส้ชดไขไปหมดจะรับไม่ได้ พระองค์ก็เอนั้นละจึ่งเข้าไปเลย ในลำไส้เรานี้มีอะไรสกปรกยิ่งกว่านั้น เหล่านั้นจะว่าสกปรกได้ยังไง อันนี้สกปรกยิ่งกว่านั้น นั้นเห็นไหมท่านสอนเจ้าของ ทำไมจะรับไม่ได้ รับลงไปนี้มีกำลังวังชา

นั่นละท่านทนทรมานเอา จะเสวยไม่ได้ก็ฝืนเอา เอาความสกปรกภายในร่างกายนี้เทียบกับสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้ดีกว่าของภายในร่างกายของเรา ทำไมจะรับไม่ได้ นั้นเห็นไหมละท่านสอน นั่นละศาสดาองค์เอก สอนตั้งแต่ที่จะจุดจะลากตัวออก ไม่ได้สอนที่จะลากเข้าไป อันนี้ออกมาจากบ้านจากเรือนแล้ว มีเงินมีทองมีข้าวมีของสมบัตินั้นนี้เหลือเพื่อที่จะใช้ ออกมานี้มีแต่ขาดๆ เชนๆ ทำใจให้อ่อนแอแล้วนั้น กิเลสตามกล่อมแล้วมันก็ลากคอกกลับไปบ้าน ไปตายกองกันเหมือนโลกทั่วๆ ไป ไม่มีความดีติดเนื้อติดตัวเลย เลว นั้นเห็นไหมละกิเลสหลอกไปลงความเลว

พระพุทธเจ้าว่าเป็นยังไง นั่นละเอาธรรมเข้าไปกล่อม พระพุทธเจ้าเสด็จออกทรงผนวชเหมือนเทวดาตกจากสวรรค์ลงแดนนรกนั่นเอง แล้วเป็นศาสดาของโลก ก็นี้เราจะตามศาสดามันจะเลวไปที่ไหน พระองค์มีความทุกข์ยากลำบากขนาดไหนยิ่งกว่าเราพระองค์ยังผ่านไปได้ เราจะมาองแงอยู่ได้ยังไงให้กิเลสกล่อมใจได้หรือ เอาศีลศาสดาเดินยังไงเราเดินอย่างนั้น เอ้า ทุกข์ก็ทุกข์ ทุกข์สุสานนุตรี สุข ทุกข์เสียก่อนแล้วค่อยเป็นสุขที่หลังนี้เลิศเลอ เอาความสุขเสียก่อนแล้วความทุกข์ตามมาทีหลังนี้จิม นั้นมันต่างกัน พระองค์ก็ออกได้

เพราะฉะนั้นเวลาเราเอาปัจจุบันธรรม เอาความดีงามมาจำอยู่ข้างหน้า อย่าเอากิเลสมันหลอกมาไว้ข้างหน้ามันจะลากย้อนหลัง ทำอะไรก็อ่อนแอท้อแท้ เหลวไหล นี่จะอ่อนลงๆ สักเดียวไม่เป็นท่า ต้องบั้น พระพุทธเจ้าบั้นหน้าเรื่อย สวาท ทั้งหลายบั้นหน้าเรื่อยไป บรรดาสาวกที่ได้เป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราเป็นสรณะ ของพวกเรานี้เป็นพระเจ้าแผ่นดินน้อยเมื่อไรเสด็จออกทรงผนวชเข้าป่า เข้าป่ามีอะไรก็ แบบเดียวกับศาสดานั้นแหละ เสด็จออกบวชแล้วก็เป็นคนขอทานไปด้วยกันหมด ไม่สนใจยึดกับสิ่งใด เวลานี้เราสละสิ่งนั้นมาแล้ว เราเคยอยู่เคยเสวยมาแล้ววิเศษวิโส อะไร ธรรมต่างหากวิเศษวิโส เรามาหาธรรมทำไมจะเห็นว่าสิ่งเหล่านั้นวิเศษวิโสยิ่งกว่า ธรรมจะจมนะนั่น พลิกเข้าไปได้เลย

บรรดาพระมหากษัตริย์ที่เสด็จออกทรงผนวชเป็นสรณะของพวกเรา มีน้อย เมื่อไร เพราะท่านตัดขาดสะบั้นไปเลย ออกมาจากความเป็นกษัตริย์แล้วเป็นคนขอทาน มุ่งต่ออรรถต่อธรรม ธรรมเลิศเลอยิ่งกว่าอะไรในโลกนี้ มุ่งต่อธรรมแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ เบาบางไปหมดไม่มาเป็นอุปสรรคได้ ถ้าเราเอาสมบัติเงินทองข้าวของยศถาบรรดาศักดิ์ เข้ามาขวางแล้วไปไม่ได้จมน ถ้าเอาธรรม ธรรมเลิศกว่าสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเข้ามาให้ใจได้ ชมแล้วบั้นเลยที่นี้ บั้นได้ ไปได้ ผ่านได้ นั่นให้คิดอย่างนั้น อย่าคิดทางอ่อนแอ ถ้าคิด ทางอ่อนแอจมนทั้งนั้น

เรามาฝึกตัวของเรา อะไรเป็นอุปสรรคเวลานี้ อุปสรรคต่อความดีงามของเราคือ อะไรปิดออกๆ อันใดที่จะเป็นความดีงามก็คือธรรม ธรรมนี้เลิศเลอไม่มีอะไรเสมอแล้ว คว่ำไสนั้นเลย เอ้า เป็นกับตายคว่ำไสธรรมๆ นั้นไปได้ ให้พากันจำเอา ต้องฝึกหัดอย่าง นั้นฝึกตนเอง จะเอาอย่างอื่นอย่างใดที่ไม่เป็นทำเป็นทาง เป็นแต่กิเลสหลอกหลวงเอามา อวดเป็นของดีของดีแล้วหลงไปกับเขาแล้วจมนะ ต้องติดต้องดีนเสมอ

พระพุทธเจ้าทรงเป็นตัวอย่างทุกแบบทุกฉบับ ตั้งแต่เสด็จออกทรงผนวชก็ใคร ทำได้เห็นไหมละ พระองค์ยังทำได้ ทุกอย่างทำได้ เวลาจะไปที่พระบารมีสูงส่งสุดขีด แล้วเปิดทางอ้าให้เลย ในพระราชวังเครื่องชั้บกล่อมบำรุงบำเรอกลายเป็นป่าช้าฝังศพไป หมด ร้องครวญคราง อือๆ อาๆ อยู่ทุกแห่งทุกหน มองไปแล้วดูไม่ได้ฟังไม่ได้ ทุกวัน ไม่เป็นอย่างนี้แล้ววันนี้ทำไมจึงเป็นอย่างนี้ ยิ่งเพิ่มความสลดสังเวช แล้วติดฝังเลย นั่น เป็นอย่างนั้น ประตูประนครใครรักษาไว้ประตุมีกี่คน วันนั้นมันสลบไหลไปหมดอำนาจ บารมีกล่อมมันให้หลับไปหมด เสด็จออกทรงผนวช เป็นอย่างนั้นละพระพุทธเจ้า จนได้ ตรัสรู้ขึ้นมา

ทรงพระบำเพ็ญอยู่แทบเป็นแทบตายเป็นเวลา ๖ ปีจึงได้ตรัสรู้ นี่ละที่เป็น ศาสดาของโลก พุทธิ สรรณ คัจฉามิ ที่ปรากฏมาจนกระทั่งทุกวันนี้ออกจากความ

ตะเกียกตะกายของศาสดาองค์เอ่อนั้นแหละ ไม่ใช่ออกไปด้วยความรีบเร่งบันเทิงอะไร ให้ถือมาเป็นคติตัวอย่าง อย่าเอาสิ่งต่ำเข้ามาเทียบเข้ามาเป็นตัวอย่าง ให้เอาสิ่งที่สูงเข้ามาเป็นใส่ ๆ นี้เราก็เคยพูดให้ฟัง ใจนี้สำคัญมาก ถ้าลงได้พลิกไปทางไหนแล้วมันดีดนะ ใจนี้เมื่อมีสิ่งที่เข้าไปแทรกซึมภายในใจซึ่งเป็นฝ่ายดีแล้วใจนี้จะดีไปทุกระยะ ๆ อุปสรรคอะไร ๆ มากก็ดขวางไม่ได้ปิดขาดสะบั้นไปเลย ใจจะฟุ้ง ๆ เลย ต่อธรรมคือแดนพ้นทุกข์ที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว จิตฟุ้ง ๆ นั้น แล้วอะไรเข้ามาเป็นอุปสรรคไม่ได้ ทุกข์ยากลำบากยากเย็นเข็ญใจขนาดไหนไม่สนใจ มีแต่จะเอาธรรมให้ได้อย่างใจหวัง ๆ ผ่านได้

ให้พากันตั้งอกตั้งใจ อย่ามาอ่อนแอท้อแท้ มาวัดมาวานี้เลยกลายเป็นสิ่งสมกิเลสไปเยอะนะ ไม่ได้มาบำรุงอรรถธรรมส่งเสริมธรรมเข้าสู่ใจมีเยอะ นี้ไม่พูดเฉย ๆ ดูหมด เพราะกิริยานี้ออกมาจากกิเลส เราเคยมียังงี้เป็นยังงี้จับออกไปทางนี้มันก็เข้ากันได้หมด เท่านั้นละวันนี้ไม่พูดมาก พากันจำเอา

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz